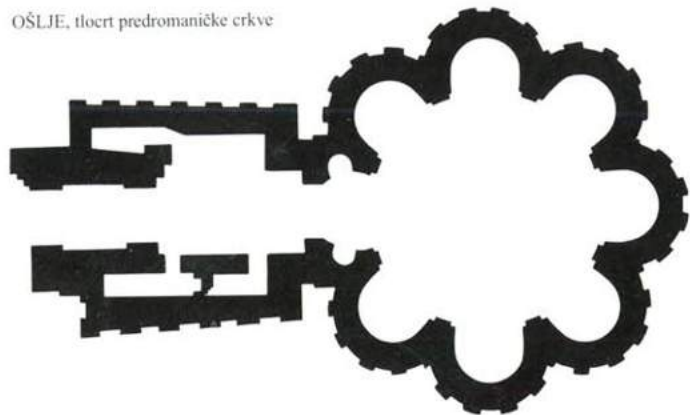

LIT.: B. Gušić, Naseljenje Like do Turaka. Zbornik Historijskog arhiva Karlovca, Karlovac 1973, 5. M. Kru.

OŠLJE, selo nedaleko od Stona. Spominje ga prvi put Konstantin Porfirogenet u X. st. (*Josle*). Na lok. Bijela Lokva nalaze se ruševine crkve osmerokonhne osnove s razvijenim predvorjem tipa westwerka. Jedinstvena oblika i odlične gradnje s leženiranim zidovima, pripada predromaničkom slogu.

LIT.: T. Marasović, Ranosrednjovjekovna crkva u Ošlju kod Stona, Peristil, 1957, 2. — Isti, Graditeljstvo starohrvatskog doba u Dalmaciji, Split 1994.

OŠLJE, tloort predromaničke crkve

OŠTARIJE, selo *II* od Ogulina. Župna crkva Sv. Marije bila je prvotno velika trobrodna gotička građevina koju su podigli Frankopani 1451. Sada služi kao crkva samo obnovljeno svetište s trostranim završetkom i bočna kapela. Zidovi nekadašnjih crkvenih lađa s gotičkim dovratnicima čine dvorište. U crkvi su osim neogotičkoga glavnoga oltara i barokni kipovi.

LIT.: S. Podhorski, Oštarije, Vijesti kluba inženira i arhitekata, 1901, 8. — G. Szabo, SG. — Isti, Abschts vom Weg, Morgenblatt (Zagreb), 1. I. 1929. A. Ht.

OŠTRC, srednjovj. utvrđeni grad na jednome od vrhova Ivančice. Spominje se 1330. u posjedu Petra Gissinga, potom grofova Celjskih, J. Vitovca, Ivaniša Korvina, te posljednjih grofova Keglevića, koji su ga napustili u XVII. st. Ruševine pokazuju da mu je osnova bila jajolika, s kulom kružna presjeka na jednome i kulom četverokutne osnove na drugome kraju. Imao je i vanjski zid s ulaznom kulom.

LIT.: G. Szabo, Sredovječni gradovi u Hrvatskoj i Slavoniji, Zagreb 1920. L. D.

OŠTRIĆ, Ivan, arhitekt (Novigrad, 12. II. 1943). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1967 (V. Turina). U Zavodu za urbanizam u Zadru do sred. 80-ih god. izrađuje mnogobrojna prostorna rješenja za stambena i turistička naselja, a potom projektira stambene zgrade na Bilome brigu i u predjelu Smiljevac, stambeno-poslovnu uglovnicu na Voštarnici, poslovnu zgradu s poštanskim uredom u Boriku (1991–92) — sve u Zadru. Objavljuje stručne tekstove.

LIT.: D. Dražić, Melankolija metafizičke slike, ČIP, 1991, 5. F. Vu.

OŠTRIĆ, Olga, etnologinja (Petrinja, 5. VIII. 1922). Studirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Od 1947. kustosica Etnografskoga muzeja u Zagrebu, od 1952. direktorica Etnografskoga muzeja u Zadru. Bavi se etnografijom Dalmacije, osobito nakitom i narodnim nošnjama.

BIBL.: Tragovi ilirske kulturne baštine u narodnoj kulturi našeg primorskog područja (sa Š. Batovićem), Godišnjak Centra za balkanološka istraživanja ANUBiH, 1969, 12; Ruho i nakit Dalmacije (katalog), Zagreb 1976; Narodni nakit, u katalogu: Nakit u sjevernoj Dalmaciji od prapovijesti do danas, Zadar 1981. R.

OTAVICE, selo nedaleko od Drniša. Rodno mjesto obitelji I. Meštrovića, koji je na glavici što dominira otavičkim poljem sagradio mauzolej (1926–30) za sebe i svoju obitelj. Mauzolej je od kamena u obliku centralne građevine s kupolom. Na ulaznim su vratima portreti u bronci članova obitelji, a u unutrašnjosti mnogobrojni reljefi i skulpture sakralnoga sadržaja. U domovinske ratu 1991–95. unutrašnjost je oštećena, posebice reljefi i skulpture.

OTEŠ GRAD, utvrđeni grad na brijegu (745 m) usred Pazarišnoga polja u Lici. Pod gradom su nekada stajali podgrađe i crkva, koju 1696. spominje senjski biskup Glavinić. U ranome sr. vijeku Oteš je utvrda Buške župe, od XIV. st. u posjedu Frankopana, u XVI. su ga st. razorili Turci. Danas je u ruševinama.

LIT.: M. Magdić, Grad Oteš u Lici, Narodne novine, 1914, 143, str. 1–2. — B. Gušić, Naseljenje Like do Turaka, Zbornik Historijskog arhiva Karlovca, 1973, 5, str. 35. M. Kru.

OTIŠIĆ, selo pod Svilajom na putu Vrljica—Sinj. Na položaju Gaj nalazi se skupina prapov. kamenih grobnih humaka, a na Mačkovoj glavici ostaci utvrđena prapov. naselja; grobovi iz toga razdoblja pronađeni su i u Čorkovića pećini, na S padinama Svilaje. S tih lokaliteta potječu raznovrsni predmeti iz starijega i mlađega željeznoga doba: brončane fibule, privjesci, narukvice, prstenje, ulomci keramičkih posuda te gnathia vaza. Na položaju Crkvina kraj Krunića ograda pronađeni su ostaci ranokršć. crkve iz koje potječe monolitni stup s kapitelom — vjerojatno dio njezine oltarne pregrade.

LIT.: S. Gunjača, Muzej hrvatskih starina od oslobođenja do danas, SHP, 1952, 2, str. 223. — I. Marović, Sinjska regija u prahistoriji, u knjizi: Cetinska krajina od prethistorije do dolaska Turaka, Split 1984, str. 27 i 56. Z. Gu.

OTOČAC, gradić na Gackom polju u Lici. U blizini su se u rim. doba nalazila japodska naselja *Avendo* i *Arupium*.

Oko 1100. Baščanska ploča navodi da je crkva Sv. Mikule u Otočcu bila u zajednici sa Sv. Lucijom na Krku. Od 1300. O. se spominje u posjedu Frankopana, od kojih je Sigismund tu osnovao biskupiju (1461–1535) s crkvom Sv. Nikole. Premda su O. od 1467. ugrožavali Turci, nisu ga nikada osvojili. Naselje s obrambenom kulom, na zavoju rijeke Gacke, bilo je opasano zidovima s kulama (nakon rušenja 1829. samo djelomično očuvani). P. Keglević je kraj Otočca 1543. potukao Turke. Radi bolje obrane sagrađen je 1619. kaštel (»Fortica«), sličan Sisku po trokutnom rasporedu kula cilindrična oblika (iznad naselja na brdu vide se ruševine). Od 1746. O. je štabno mjesto otočacke pukovnije. Iz doba Vojne krajine potječe niz skladnih, jednostavnih, većinom jednokatnih kuća. Barokna župna crkva Sv. Trojstva iz 1684 (obnovljena 1774) prostrana je jednobrodna građevina sa zaobljenim svetištem uz koje je sakristija; sa svake strane broda su po tri bočne kapele, povrh kojih su empore. Zvonik se izdiže iz glavnoga pročelja. Crkva ima kasnobarokno-klasicističku opremu: sedam oltara, propovjedaonica, krstionicu i nadgrobne ploče iz XVIII. st. Među slikama je *Raspeće*, djelo M. Schiedera iz 1867. Njegov je rad i ikonostas iz 1878. u parohijskoj crkvi Sv. Georgija (1863). — U ratu 1991–92. oštećene su zgrade u gradskoj jezgri, posebice crkva Sv. Trojstva.

OTAVICE, unutrašnjost mauzoleja obitelji Meštrović

